

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

640.24

Hely

"Korona" kávéház

Idő

"1913"

Személy

Szerző

Cím *Becsukják a „Korona”-kávéházat.*

Forrás:

*Ar. Ujság**Pap.**1913 11/16*

(Uj.)

(Idő)

(Köt. v. fü)

Becsukják a „Korona”-kávéházat.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest legrégebb, nevezetes kávéháza, a Váci-utcai Korona-kávéház holnap reggel végleg becsukja ajtajait, s felszerelése újra kerül.

Ezernyolczszázötvenben alapították a kávéházat a Váci-utca és Kiskorona-utca sarkán lévő épületben. Budapestnek alig volt még ekkor kávéháza, legalább olyan elegánsan berendezett kávéháza nem volt, egyedül a történelmi nevezetességű Pilvax versenyezhetett vele. Ez a két kávéház volt a harminczas és negyvenes években az, a hol tulajdonképpen az ország ügyeit intézték. A vidéken lakó előkelők, ha batárjukon vagy lélekvesztő bárkákon felrándultak a fővárosba, ekkor a két kávéházban adtak találkozót egymásnak, itt beszélték a dolgaikat, s a márcziusi ifjak is felváltva e két kávéházban tervezgették a hazai felszabadításának módjait. Petőfi, Jókai, Vasvári és a többi vezérek a délutánt rendszerint a Koronában töltötték, s megbeszélve a teendőket, átrándultak a Pilvaxba, a hol az összegyűlt ifjak előtt elmondták a kész terveket. Privorszky, a kávé volt a forradalmi ügyekben egyik a legjobban beavatott embereknek. Ő szokta informálni az ifjakat az idősebb politikusok s a németbarátok terveiről és gondolatairól.

A szabadságharc és az önkényuralom alatt a vidéki kereskedők találkozóhelye lett a Korona-kávéház. Ritkán fordultak meg benne előkelőbb emberek s csak az osztrák-poros háború alatt, amikor a hazafiak ismét gyűlésezni kezdtek, lett a politikusoknak törzskávéháza. 1866-ban az új tulajdonos, Somossy átalakította, a kényelemnek minden eszközével felszerelte, nagy velencei tükrökkel ékesítette fel és külön billiárd- és kártyaasztalokat rendezett be.

Ezernyolczszázhetvenben vette át a kávéházat Harkai Mór, Harkai Edének, a mostani tulajdonosnak apja. Ezerkilencszázig egyedül vezette, majd fiának segítségével. A kávé-egyesületnek ő volt egy ideig pénztárosa, majd díszelőke 1910-ben bekövetkezett haláláig.

Tavaly októberben a régi ház lebontás alá került, a kávéház a szemben lévő, Váci-utca 11. számú ujonnan épült palotába költözött át. A háztulajdonos negyven ezer korona bért kért s Harkai a télen át elég jól jövedelmező kávéház bevételeiből pontosan fizette a házbért. Vagyona, a melyet apjától örökölt, ráment az új kávéház felszerelésére, száznegyven ezer korona bér került a drága berendezés, félemeleti kártya- és billiárd-szoba, s így most, nyáron, midőn gyengén jövedelmezett az üzlet, a házbérnegyvedet nem tudta fizetni. A háztulajdonos nem várt már a fizetésre, felmondott s a hátralévő házbér fejében végrehajtást vezetett Harkai kávéházi berendezésére. Holnap reggel lesz a hivatalos becsukás s a kávéház ajtajának lepecsételése.

A múlt század emberei közül sokan kellemes emlékekkel gondolnak vissza a Korona-kávéház aranykorára. Amikor még Szana Tamás, Vész József, Ágai Adolf, Komócsy József, Bethlen Miklós gróf, Barna Izidor, Tóth Béla s az akkori írói és hírlapírói gárda legnevezetesebb tagjai voltak törzsvendégei a kávéháznak.

A negyvenes években állítólag inkognitó vendége volt a Koronának Napoleon herceg, a későbbi III. Napóleon császár. Titkárának társaságában jelent meg a kávéházban, civilben, mindenki spekuláns osztrák kereskedőnek nézte. Megvacsorált, majd egyedül billiárdozni kezdett. Mestereket produkált, úgy, hogy hamarosan az összes vendégek bámulóivá szegődtek. Volt közöttük néhány nagyszerű játékos, mágusok, a kik Páris

ban, Londonban járva, ott lettek a karambol mesterei. Ezeket bántotta az idegen fölényessége s rendre hívták ki mérkőzésre. A herceg parti után nyert hihetetlen művészlökéseket es-

nált és szériáival még lökéshez sem engedte jutni a magyar versenytársakat. A játéktudásukban megalatkozott urak kontrázták a partit, dupla vagy semmire s végül összes pénzüket elvesztve feladták a versenyt.

Amikor a titokzatos idegen eltávozott a kávéházból, a pincér egy névjegyet talált asztalán, a melyen a következő sorok voltak:

NAPOLEON III.

l'Empereur de France.

Igy tartotta fenn a történetet a hagyomány. A dolognak az az egy bibije van, hogy III. Napóleon csak 1852-ben választották meg császárnak.

Khuen-Héderváry Károly gróf horvát bántága idején, valahányszor felrándult a fővárosba, mindennapos vendége volt a Koronának. Utóbb kabinetalakítása idején is minden délután a kávéházban találkozott délutánonként Láng Lajos báróval.

Amikor még a kávéházakban szabad volt a hazardjáték, a Koronában voltak a legnagyobb veszteségi differenciák. Őt, hat, tizezer forint is volt gyakran, s nem egy nagy vagyonnak uszott el ott az utolsó maradványa.

Az utóbbi időben már kevés előkelő ember volt törzsvendége a kávéháznak. Bolgár Ferencz és Kazy József szoktak néha-néha fellátogatni a félemeleten lévő, ablak melletti asztalukhoz egy-egy feketére, de a Korona fénykorának már nagyon régen végeszakadt. Az új, szük homlokzatu, kávéház egészen elveszett a Váci-utca ragyogó fényárban uszó üzlethelyiségei között. Már csak a legtörzsökebb vendégek látogatták, s a kevés jövedelem az új helyiségben végleges bukását idézte elő az egykor híres Korona-kávéháznak.

Kékesfővárosi házi nyomda 1913